

Aandoeningen van het skelet

Aandoeningen van botten, gewrichten en de wervelkolom komt bij ongeveer 10% van alle honden voor. Vanwege de pijn waarmee gewrichtsproblemen veelal gepaard gaan, wordt de kwaliteit van het leven voor de hond behoorlijk aangetast. Gewrichtsproblemen komen niet alleen voor bij oudere en (te) zware honden, maar ook bij jongere honden. Heupdysplasie is hiervan een berucht voorbeeld. Gewrichtsklachten kunnen het gevolg zijn van een trauma, slechte voeding, erfelijke aanleg, ouderdom en slechte leefomstandigheden.

Meest voorkomende aandoeningen

De meest voorkomende gewrichtsaandoeningen zijn:

- **Artritis** is een ontsteking van de gewrichten, herkenbaar aan opgezette gewrichten, moeite met lopen en kreupelheid. Traumatische artritis wordt veroorzaakt door een blessure aan het gewricht (bijv. door een ongeval of overbelasting).
- **Artrose (osteoartritis)** is een voortschrijdende, zeer pijnlijke ziekte, die een of meerdere gewrichten kan treffen en waarbij het kraakbeen is versleten.
- **Groeipijn (enostosis):** een te snelle groei van de botten, waarbij opgehoopt bloed in het bot voor pijn zorgt.
- **Heup- en elleboogdysplasie** zijn het gevolg van erfelijke ontwikkelingsstoornissen, waarbij deze gewrichten afwijkend gevormd zijn.
- **Spondylose:** een verstijving van tussenwervelgewrichten (in de rug) door vorming van botweefsel.

Opvallende uiterlijke kenmerken zijn o.a.: het moeite hebben met opstaan (vooral 's ochtends), niet meer (zo makkelijk) op- of aflopen van een trap, niet meer achter de stok of bal aan rennen, mank lopen na inspanningen of bij vochtig weer, achterblijven bij het uitlaten of zelfs ineenkrimpen bij aanraking.

De reguliere aanpak bestaat veelal uit toedienen van zware pijnstillers of ontstekingsremmers (NSAID's en corticosteroiden als Rimadyl, Metacam, Cortaphen, Previcox en Prednison). Helaas kunnen dit soort middelen (ernstige) bijwerkingen veroorzaken. Een operatie is niet altijd geschikt of kan te kostbaar zijn.

Premium voer verrijkt met nutriënten als glucosamine of chondroïne bevat te lage hoeveelheden om effectief te zijn bij serieuze problemen. Ook kunnen bijv. plantenextracten vanwege het productieproces niet effectief worden toegevoegd. Meestal verstrekt een dierenarts Rimadyl om de symptomen te bestrijden en de pijn te verlichten. Rimadyl kan echter bijwerkingen hebben en daar moet de eigenaar dus op letten.

Bijwerkingen Rimadyl

Rimadyl kan als vergif gaan werken. Soms na langdurig gebruik, soms al vrij snel. Dit is afhankelijk van de individuele (genetische) gevoeligheid van het dier.

De werking van Rimadyl is het uitschakelen van prostaglandines die het gevolg zijn van ontstekingen in de gewrichten. Prostaglandines zijn echter ook nodig voor normale functies. Wanneer de productie wordt beëindigd, worden normale orgaanfuncties ook verstoord worden. Zoals die bijvoorbeeld worden uitgevoerd in het maag-darmkanaal, de lever en de nieren.

Als gevolg daarvan kunnen interne bloedingen optreden in het maag darm kanaal omdat de maagwand wordt uitgehold of maagzweren kunnen ontstaan.

De doorbloeding van de lever kan worden verlaagd, waardoor toxines zich op bouwen in de lever. Deze en andere bloedingen of vergiftigingen kunnen leiden tot de dood als niet tijdig wordt ingegrepen.

(Langdurige) toediening van Rimadyl kan helaas, hoewel de drug vrij snel na het stoppen van de toediening uit het lichaam verdwijnt, toch onherstelbare schade teweegbrengen.

Eigenaren van honden die Rimadyl krijgen moeten dus altijd goed blijven opletten hoe het met het dier gaat. Zijn problemen met het skelet kunnen verminderen, maar de bijwerkingen van Rimadyl moeten altijd in de gaten gehouden worden.

Symptomen van Rimadyl vergiftiging

U moet letten op:

(Veelvuldig) braken, diarree, bloederige diarree of ontlasting, gebrek aan eetlust, wijzigen in het drinkpatroon (weigering te drinken of overmatig water verbruik), buitensporig veel plassen, incontinentie, apathie of lethargie, hyperactiviteit of onrust, onbekende agressiviteit, epileptische toevallen of daarop gelijkend, verlamming, desoriëntatie; hot spots (!)

Bovendien kan een hond geelzucht gaan vertonen, dat zich uit in het vergelen van het oogwit, of symptomen van intern bloeden als wit tandvlees en oogranden.

Een dierenarts kan testen op problemen zoals: urine infectie, maagzweer, verhoogde lever enzymen of abnormale lever functie, bilirubine, nierstoornissen, en bloedanemie.

Zelfs onder nauw toezicht, kunnen sommige honden onherstelbare schade ondervinden van het gebruik van Rimadyl. Houd uw hond dus goed in de gaten op veranderingen van velerlei soort. Problemen kunnen zeer plotseling voorkomen of ontstaan als een hond al enkele dagen tot enkele maanden of een jaar het geneesmiddel gebruikt.

Overgenomen van:

<http://www.srdogs.com/Pages/rimadylfr.html>